

تدوین الگوی جامع استعدادیابی در ورزش قهرمانی ایران

امین کلانی^۱، علیرضا الهی^۲، سید نصرالله سجادی^۳، حسین زارعیان^۴

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، پژوهشگاه علوم ورزشی، تهران، ایران

۲. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

۳. استاد مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران، تهران، ایران

۴. استادیار مدیریت ورزشی، پژوهشگاه علوم ورزشی، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۱/۰۹

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۷/۲۹

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، ارائه الگوی جامع برای استعدادیابی در ورزش قهرمانی ایران بود. با عنایت به ماهیت اکتشافی موضوع از روش پژوهش کیفی و رویکرد نظریه پردازی برخاسته از داده‌ها استفاده شد. نخست از طریق مطالعات اولیه و مرور سیستماتیک منابع مرتبط، فهرست مقدماتی نشان‌های مؤثر شناسایی شدند. در ادامه به صورت هدفمند و به روش گلوله برفی ۲۳ مصاحبه نیمه ساختاریافته با صاحب‌نظران آگاه به موضوع پژوهش انجام شد. مصاحبه‌ها تا حد رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. نتایج کدگذاری باز حاکی از استخراج ۲۹۶ نشان اولیه و ۳۸ نشان نهایی بود. در کدگذاری محوری، نشان‌های نهایی در ۱۲ مفهوم و چهار مقوله اصلی طبقه‌بندی شدند. در نهایت مقوله‌های شناسایی شده حاصل از کدگذاری انتخابی، به ترتیب شامل فرآیند استعدادیابی، مدیریت الگو، عوامل مؤثر محیطی و ذینفعان کلیدی تعیین شدند. الگوی نظری برخاسته از یافته‌های مطالعه حاضر می‌تواند به مدیران و سیاست‌گذاران ورزش قهرمانی کمک نماید تا با بهره‌گیری مناسب از ذینفعان و تعیین نقش برای هر یک از سازمان‌های متولی به رفع عوامل مداخله‌گر پرداخته و توسعه استعدادیابی در ورزش قهرمانی را تسریع بخشند.

واژگان کلیدی: ذینفعان کلیدی، عوامل محیطی، مدیریت استعداد، نظریه داده‌بنیاد، ورزش قهرمانی

1. Email: amin1362k@gmail.com
2. Email: alirezaelahi@yahoo.com
3. Email: sn.sajjadi@gmail.com
4. Email: zareian.h@gmail.com

مقدمه

در ابتدای هزاره سوم، جهان ورزش دوران جدید و تازه‌ای را تجربه می‌نماید. ورزش امروزی تبدیل به یک جشنواره جهانی گردیده است (رضایی صوفی و شعبانی، ۲۰۱۷). مسابقات مختلف قاره‌ای و جهانی و در رأس آن‌ها بازی‌های المپیک، به عرصه رقابت جوانان برگزیده ورزشی ملت‌ها تبدیل شده و از این رهگذر علوم و فنون مختلفی در ورزش به کار گرفته شده است (علیان عطاءآبادی و حیدیان، ۲۰۰۹). موفقیت کشورها در میادین بین‌المللی ورزشی علاوه بر تأثیرات اجتماعی و اقتصادی، نمادی از ثبات و توانمندی‌های همه‌جانبه آن کشورها محسوب می‌شود و یکی از علل سرمایه‌گذاری بالای کشورها در ورزش قهرمانی و حرفه‌ای، از این مورد نشأت می‌گیرد (عبدی و سجادی، ۲۰۰۹).

به گفته بسیاری از مربیان و صاحب‌نظران، استعداد یکی از مهمترین عوامل در زمینه ورزش قهرمانی است (براون^۱، ۲۰۱۱). استعداد به معنی آمادگی طبیعی یا اکتسابی برای انجام دادن بعضی کارها و از مصادیق مفهوم تفاوت‌های فردی است (بومپا^۲، ۱۹۸۵). مان^۳ در تعریف استعداد می‌گوید استعداد را از میزان نسبی پیشرفت استنباط می‌کنیم. اگر برای کسب یک مهارت فرصت‌های یکسان و مشابهی را به افراد بدهیم خواهیم دید که از نظر سهولت کسب آن با یکدیگر متفاوت هستند. وقتی افراد از نظر سطح مهارت و تخصصی که دارند با یکدیگر تفاوت داشته باشند در واقع از نظر استعداد برای کسب آن کار خاص با یکدیگر تفاوت دارند (مان، ۱۹۹۶). پلتولا استعدادیابی در ورزش را فرآیندی می‌داند که طی آن خردسالان بر اساس معیارهایی که توسط آزمون‌های جامع به دست می‌آورند، به سمت ورزش‌هایی که بیشترین احتمال موفقیت را در آن‌ها دارند، هدایت می‌شوند (پلتولا^۴، ۱۹۹۲). استعدادیابی از دهه ۱۹۶۰ در کشورهای اروپای شرقی مانند آلمان شرقی، مجارستان، روسیه، بلغارستان، رومانی و در دهه ۱۹۷۰ در کشورهای بلوک غرب (چین) آغاز شد. سال‌های بعد از آن در دهه ۱۹۸۰، دورانی آرام‌تر ولی عملی‌تر به‌ویژه در آمریکا، کانادا و استرالیا و کشورهای مشترک‌المنافع برای استعدادیابی ورزشی بوده است (براون، ۲۰۱۱). اما کماکان استعدادیابی یکی از چالش‌های اصلی ورزش است (هوآر و وار^۵، ۲۰۰۰؛ ولستنکراف^۶، ۲۰۰۲؛ ریلی و گیلبورن^۷، ۲۰۰۳). امروزه، همه کشورهای دنیا برای کسب مدال‌های طلا، نقره و برنز رقابت‌های جهانی و المپیک برنامه‌ریزی‌های

-
1. Brown
 2. Bompa
 3. Man
 4. Peltola
 5. Hoare, & Warr
 6. Wolstencroft
 7. Reilly, T. Gilbourne

زیربنایی چشمگیری می‌کنند (هایروس و همکاران^۱، ۲۰۰۷). البته قابل پیش‌بینی است که با وجود تأکید بر ابرمردان و زنان برای رسیدن به مقام‌های جهانی ورزش، سال‌های آینده شاهد رشد و گسترش چشمگیر روش‌های استعدادیابی ورزشی خواهند بود (آبوت و همکاران^۲، ۲۰۰۵). از این نظر، برای استعدادیابی ورزشی، دانشمندان الگوها و مدل‌های مختلفی از جمله مدل گیمبل^۳ (۱۹۷۶)، مدل هاری^۴ (۱۹۸۲)، مدل پلتولا (۱۹۸۲)، مدل رینر^۵ (۱۹۸۷)، مدل ماتسودو^۶ (۱۹۸۷)، مدل آبوت و همکاران (۲۰۰۲) و مدل کوت و همکاران^۷ (۲۰۰۷) ارائه داده‌اند (به نقل از خسروی زاده و خسروی زاده، ۲۰۱۵). این مدل‌ها می‌توانند به شناخت و درک بیشتر آن کمک کنند و برحسب شرایط نیز به کار گرفته شوند (خسروی زاده و خسروی زاده، ۲۰۱۵). به طور نمونه، پلتولا (۱۹۸۲) یک طرح بلندمدت شناسایی و پرورش استعداد‌های ورزشی را ارائه کرد. بر اساس این طرح، به کودکان ۶ تا ۸ ساله فرصت مشارکت در فعالیت‌ها و ورزش‌های تفریحی داده می‌شد تا توانایی‌ها و استعداد‌های آن‌ها در فعالیت‌های حرکتی نمایان شود. سپس، در ۱۰ تا ۱۳ سالگی، با آزمون‌ها مختلف استعداد‌های ورزشی آن‌ها شناسایی می‌شد. آزمون‌ها به گونه‌ای طرح شده بودند تا ظرفیت‌های عملکردی کودکان را پیش‌بینی و سطح آمادگی جسمانی و بلوغ آن‌ها را ارزیابی کنند. در سنین ۱۴ تا ۱۷ سالگی مرحله پرورش استعدادها بود که در آن با به‌کارگیری امکانات گوناگون، مسیر دستیابی به موفقیت‌ها و ورزشی هموار می‌شد. در ۱۸ تا ۲۰ سالگی، جوانانی انتخاب می‌شدند که هر کدام در رشته‌های خاص جزو نخبگان بودند و به سطح بسیار بالایی از عملکرد دست یافته بودند. از بین این افراد نیز چهره‌های ممتاز ورزش هر کشور برای شرکت در رقابت‌های بین‌المللی شناخته می‌شدند. همچنین مدل کوت و همکاران (۲۰۰۷) مدلی با عنوان مدل پرورشی شرکت در ورزش^۸ مطرح کردند. شامل سه مراحل بود. مرحله سال‌های در بوته آزمایش قرار گرفتن (۱۳-۶ سالگی)، سال‌های تخصص‌گرایی (۱۳-۱۵ سالگی)، و سال‌های سرمایه‌گذاری (۱۵ سالگی به بالا) (خسروی زاده و خسروی زاده، ۲۰۱۵). در برنامه ملی شناسایی و پرورش استعداد‌های ورزشی استرالیا^۹، یک شیوه الکترونیکی برای شناسایی

-
1. Hirose et al
 2. Abbott et al
 3. Gimbel
 4. Harre
 5. Reginer
 6. Matsudo
 7. Cote et al
 8. Developmental Model of Sport Participation (DMSP)
 9. The Australian National Talent Identification and Development

استعدادها طراحی شده است که اجرای آن آسان و رایگان است و باعث می‌شود افراد به ارزیابی توانایی‌های خود مبادرت کنند. افراد جوان از اینترنت به عنوان راهی برای برقراری ارتباط با نهادهای ورزشی استفاده می‌کنند. این روش، به آنان این امکان را می‌دهد شایستگی‌های خود را در ورزش خاصی ارزیابی و عملکرد خود را در آن ورزش مطرح کنند. این طرح فقط برای ورزشکاران استرالیایی ۱۲ تا ۲۹ ساله در دسترس است. در وب سایت مربوط که امکان ارتباط دوجانبه وجود دارد. کاربران می‌توانند از منزل یا هر جای دیگر، نتایج مجموعه‌ای از آزمون‌های آمادگی جسمانی را وارد کنند. اگر نتایج وارد شده هر فرد بالاتر از حد متوسط باشد از او برای گرفتن آزمون‌های دقیق‌تر در مرکز ارزیابی استعداد^۱ دعوت می‌شود. در صورتی که نتایج این مرحله نیز مناسب باشد، افراد می‌توانند در برنامه‌های خاص پرورش شرکت کنند که در آن‌ها حمایت، تمرین و مربیان خاص هر سطح وجود دارد. در این طرح، از افراد شرکت‌کننده سه نوع آزمون شامل آزمون‌های عمومی، آزمون‌های خاص ورزشی و آزمون‌های ورزشکاران نخبه گرفته می‌شود. به طور کلی، از راهبردهای مهم استعدادیابی در این کشور کاهش شکاف بین ورزش همگانی و ورزش قهرمانی است (دیگل^۲، ۲۰۰۲).

اما در ایران، ورزش قهرمانی همواره مورد توجه و علاقه مردم و مسئولان بوده است. به همین دلیل سالانه بخش زیادی از منابع مادی و معنوی صرف این امر می‌شود. اما به هر حال الگوی اجرایی دقیقی در استعدادیابی ورزش قهرمانی در کشور وجود ندارد (سازمان تربیت‌بدنی، ۲۰۰۵؛ بارفروش، ۲۰۱۰). در واقع فرآیند استعدادیابی در ایران از سال ۱۳۷۹ شمسی آغاز شد. هادوی در سال ۱۳۷۹ مدل سه مرحله‌ای را پیشنهاد داد و سپس در ادامه مدل گسترده‌تری را در سال ۱۳۸۹ تدوین و در اولین همایش ملی استعدادیابی (۱۳۹۰) ارائه کرد. مدل وی ۴ مرحله شامل تعیین عوامل مشترک ورزش‌ها، تعیین نیمرخ نخبگان ورزشی، شناسایی اولیه و شناسایی نهایی بود. در این طرح سعی شد با توجه به تفاوت‌های موجود بین نیازهای جسمانی و روانی رشته‌های مختلف ورزشی و با در نظر گرفتن رکوردهای ثبت‌شده توسط نخبگان هر رشته ورزشی، کودکان و نوجوانان شناسایی و در مسیر پیشرفت قرار گیرند. نقش فدراسیون‌های ورزشی در این طرح، پررنگ دیده شده بود ولی ذینفعان کلیدی دیگر، کمتر دیده شدند (هادوی، ۲۰۱۱). همچنین تحقیق آقاعلی‌نژاد (۲۰۰۰) نیز الگوی شماتیک و فرایندی برای مسیر استعدادیابی تا قهرمانی برای ورزش کشور ارائه داد (رعایت سن، هدف، تمرین‌های رشد استعداد را در سه مرحله مقدماتی، مرحله دوم و مرحله نهایی). اما این الگو ویژگی‌های ساختاری و سیستمی مدیریت منابع انسانی ورزش را پوشش نداده است.

-
1. Talent Assessment Centre (TAC)
 2. Digel

از طرفی فدراسیون‌ها طی سال‌های اخیر در حوزه استعدادیابی فعال بودند و هر یک فرآیند استعدادیابی خود را طراحی نمودند و در اولین نمایشگاه رونمایی از دستاوردهای استعدادیابی فدراسیون‌های ورزشی زیر نظر دفتر استعدادیابی و توسعه ورزش قهرمانی وزارت ورزش و جوانان به تبادل و اشتراک اطلاعات گذاردند (احمدی طباطبایی و محمدرضایی، ۲۰۱۵). این فعالیت‌ها تا سال ۱۳۹۵ ادامه داشت و با تغییر مدیریت وزارت ورزش و جوانان، استعدادیابی ورزشی در حال حاضر فعالیت کم‌رنگ‌تر و محدودتری دارد. در سال ۱۳۹۷ دفتر استعدادیابی و توسعه ورزش قهرمانی به دفتر توسعه ورزش‌های پایه و استعدادیابی تغییر نام داد و در نظر دارد با برگشت به گذشته، با برگزاری المپیادهای ورزشی به دنبال استعدادگزینی و شناسایی افراد نخبه بپردازد.

به طور کلی باید بیان نمود جامعه ایران از لحاظ استعداد انسانی بسیار غنی است و از این حیث زمینه مناسبی وجود دارد (حسینی و همکاران، ۲۰۱۳). ولی ظاهراً ریشه مشکل را باید در مدیریت ضعیف و فقدان هماهنگی بین ارگان‌های مختلف اجرایی جست‌وجو کرد که خود این مسئله نیز احتمالاً ریشه در عدم همکاری ذینفعان با هم و موازی کاری آن‌ها در این زمینه دارد (اسدی و همکاران، ۲۰۱۷).

در حال حاضر طراحی یکپارچه، جامع و اجرایی برای مدیریت استعدادیابی در ورزش قهرمانی کشور به اجرا در نیامده است و همچنین هماهنگی میان نهادهای متولی ورزش در بحث استعدادیابی ضعیف است (بنار، ۲۰۱۵). پرورش ورزشکار در کشور نیز نظام ساختارمند و یکپارچه‌ای ندارد و نهادهای مختلف هر یک به صورت جداگانه به این امر می‌پردازند و دستگاه معین به صورت جدی به استعدادیابی نمی‌پردازد (حسینی و همکاران، ۲۰۱۳). باشگاه‌ها و اماکن ورزشی، سازمان ورزش بسیج، هیئت‌های ورزشی، فدراسیون‌ها و انجمن‌های ورزشی، وزارت ورزش و جوانان و وزارت آموزش و پرورش و دیگر ارگان‌ها، نهادهایی هستند که هر یک در زمینه استعدادیابی در کشور در حال حاضر فعالیت می‌کنند، اما الگوی جامع مشخصی به این منظور وجود ندارد. بنابراین به نظر می‌رسد داشتن یک الگوی جامع برای استعدادیابی ورزشی می‌تواند نقش و مسئولیت هر یک از نهادهای درگیر در حوزه استعدادیابی ورزشی (اعم از سطوح مختلف آموزش و پرورش، فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی، شهرداری‌ها و ...) را مشخص نماید. با عنایت به موارد فوق پژوهشگر بر آن شد تا با شیوه‌ای کیفی و با استفاده از دو رویکرد مرور سیستماتیک مطالعات پیشین و مبانی نظری و مصاحبه با صاحب‌نظران موضوع، یک الگوی جامع برای استعدادیابی ورزش قهرمانی کشور پیشنهاد نماید.

روش پژوهش

پرسش اصلی تحقیق حاضر این بود که با چه الگویی بهتر می‌توان به استعدادیابی در حوزه ورزش قهرمانی ایران پرداخت. به‌منظور پاسخگویی به این پرسش از روش پژوهش کیفی از نوع گراندتئوری و با رویکرد نوحاسته گلیرزا^۱ استفاده شد. در مرحله اول مصاحبه‌های کیفی نیمه‌ساختارمند با نخبگان آگاه از موضوع پژوهش با یک سؤال کلی به عمل آمد. به‌منظور ثبت اطلاعات حاصل از مصاحبه‌ها، علاوه بر یادداشت‌برداری، از دستگاه ویژه ضبط صدا نیز استفاده شد. به دلیل رعایت مسائل اخلاقی، پژوهشگر قبل از ضبط هر مصاحبه، از مصاحبه‌شونده اجازه گرفته است. مدت‌زمان مصاحبه‌ها متفاوت و مکان مصاحبه در محل مورد توافق مصاحبه‌گر و پژوهشگر بوده است.

در این پژوهش دو روش نمونه‌گیری هدفمند و گلوله برفی در قالب نمونه‌گیری نظری استفاده شد. نمونه‌گیری تا حد اشباع داده‌ها ادامه یافت. لذا پس از مطالعه کتاب‌ها، مقالات و اسناد، در نهایت ۲۳ مصاحبه انجام گرفت. مشارکت‌کنندگان تحقیق شامل صاحب‌نظران حیطه استعدادیابی ورزشی از سه حوزه علمی، اجرایی و ورزشی بودند. این متخصصان شامل اعضای هیئت علمی رشته تربیت‌بدنی (شش نفر)، مدیران و کارشناسان متخصص در حوزه استعدادیابی ورزشی و کارشناسان استعدادیابی و دبیر فدراسیون‌ها (۱۳ نفر) و پیشکسوتان ورزش قهرمانی کشور (چهار نفر) بودند. تحلیل داده‌ها در این تحقیق به‌صورت کدگذاری باز، یادداشت^۲ نگاری و کدگذاری انتخابی انجام گرفت. لذا داده‌های مربوط به پدیده مورد مطالعه با بررسی دقیق محتوا، کلیه مصاحبه‌ها را پیاده‌سازی و سپس نام‌گذاری و مقوله‌بندی شد. مرحله یادداشت، گزارش نظریه‌پردازانه ایده‌هایی در مورد کدها و روابط آن‌هاست که به فکر تحلیل‌گر در هنگام کدگذاری خطور می‌کند. این کار تقریباً موازی و هم‌زمان با کدگذاری باز آغاز شد. در یادداشت، ایده‌هایی در مورد نام‌گذاری مفاهیم و ربطدهی آن‌ها به همدیگر مطرح و دسته‌بندی شد. با این‌که از مصاحبه هفدهم به بعد تقریباً داده‌ها تکراری بودند و اشباع نظری حاصل شده بود، برای اطمینان و اعتبار بیشتر، این فرآیند تا مصاحبه ۲۳ ادامه یافت. با انتخاب متغیر احتمالی^۳ که غالب دغدغه و توجه اصلی مشارکت‌کنندگان را با بیشترین گوناگونی ممکن تشریح می‌کند، کدگذاری انتخابی هدایت شد و مقوله‌ها مشخص و الگوی جامع ارائه گردید. از آن‌جا که نظریه‌هایی که در عرصه علوم انسانی و رفتاری ارائه می‌شوند در طول زمان قابل اصلاح و تعدیل‌اند، به همین دلیل محققان کیفی به‌جای واژه روایی و پایایی از واژه‌های دیگر مانند مقبولیت^۴، قابلیت

-
1. Glaser
 2. Memo
 3. The tentative Core Variable
 4. Credibility

انتقال^۱ و تأییدپذیری^۲ استفاده می‌کنند (دانایی فر و امامی، ۲۰۰۷). انتقال‌پذیری نتایج پژوهش، بیانگر تعمیم‌پذیری نتایج حاصل به سایر گروه‌ها و محیط‌های مشابه است. هرچند این امر خارج از توانایی پژوهشگر کیفی است، می‌توان با استخراج و ارائه حداکثری داده‌ها تا حدودی این بخش از روایی تحقیق را نیز تأمین کرد. در این پژوهش با مرور متعدد مصاحبه‌ها و استخراج حداکثری و غیرتکراری مطالب سعی بر اجرای این توصیه شد. تأییدپذیری نتایج پژوهش کیفی هنگامی تحقق می‌یابد که سایر محققان بتوانند به روشنی مسیر تحقیق و اقدام‌های انجام‌گرفته توسط محقق را دنبال کنند.

نتایج

نتایج به‌دست آمده حاکی از آن است که در مجموع کدهای استخراج‌شده بعد از حذف کدهای تکراری تعداد ۲۹۶ نشان اولیه مستقل ایجاد شد. سپس این نشان‌ها به دلیل کثرت در ۳۸ نشان طبقه‌بندی شدند که اساس این کار بر پایه قرابت مفهومی و معنایی بود. در طی فرایند یادداشت نگاری، محقق از ابزارهای تحلیلی پرسیدن سؤال و مقایسه دائمی و نظری بین مقوله‌ها، مقوله‌های فرعی و مشخصه‌های آن‌ها که در کدگذاری باز ظاهر شده‌اند، استفاده کرد تا روابط بین مقوله‌ها و مقوله‌های فرعی را توسعه دهد. در نتیجه نشان‌های فرعی در ۱۲ مقوله فرعی طبقه‌بندی شدند. از این میان چهار مقوله اصلی پدید آمد که در جدول یک نشان داده شده است.

جدول ۱- کدگذاری محوری یافته‌های تحقیق

مقوله‌ها	مفاهیم	نشان‌ها
فرآیند استعدادیابی	پیش‌درآمدها	چالش‌های درونی
	ورودی	چالش‌های بیرونی
	فرآیند	کودکان هشت تا ۱۶ سال
		کشف و غربالگری
خروجی	فرآیند	شناسایی و استعدادگزینی
		جذب و هدایت
		استعدادپروری
	بازخورد	نخبگی
		قهرمانی
		پسا قهرمانی (بازنشستگی)
		بازخورد درونی و بیرونی

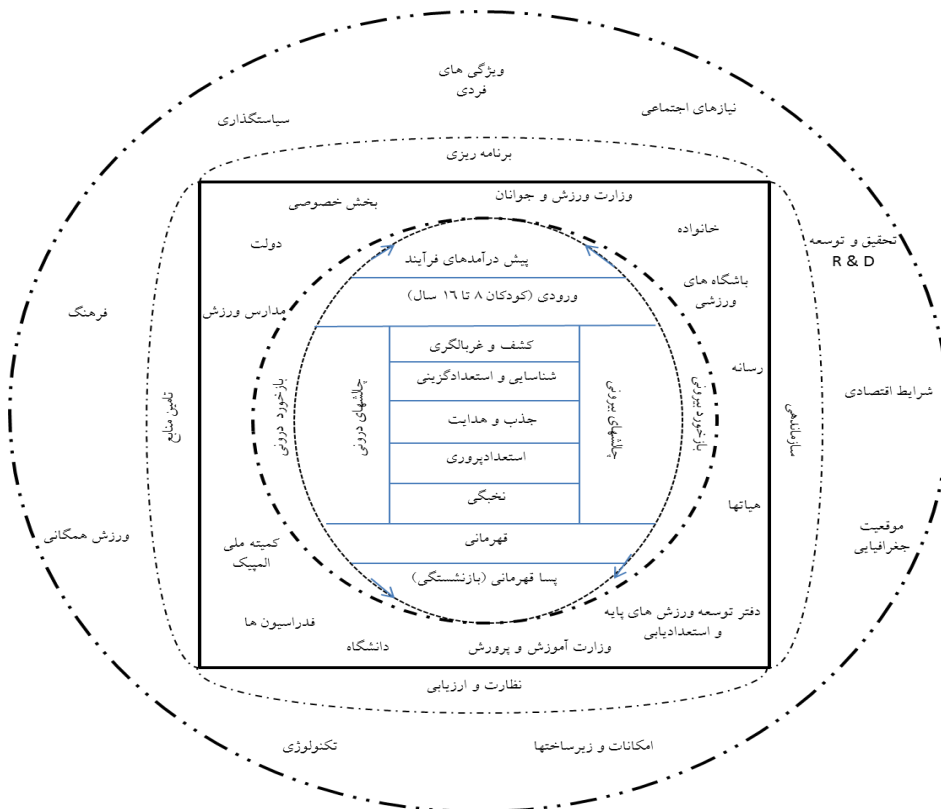
1. Transferability
2. Dependability

ادامه جدول ۱- کدگذاری محوری یافته‌های تحقیق

مقوله‌ها	مفاهیم	نشان‌ها			
مدیریت الگو	برنامه‌ریزی	<ul style="list-style-type: none"> • برنامه‌ریزی عملیاتی • برنامه‌ریزی استراتژیک 			
	سازمان‌دهی	<ul style="list-style-type: none"> • ساختار سازمانی • تقسیم‌کار و شرح وظایف 			
	نظارت و ارزیابی	<ul style="list-style-type: none"> • تعیین نقش‌ها • نظارت و کنترل • ارزیابی 			
	تأمین منابع	<ul style="list-style-type: none"> • منابع مالی • منابع انسانی 			
	عوامل مؤثر محیطی	عوامل مداخله‌گر	<ul style="list-style-type: none"> • موقعیت جغرافیایی • شرایط اقتصادی • ویژگی‌های فردی • ورزش همگانی • سیاست‌گذاری • تکنولوژی • تحقیق و توسعه • فرهنگ • نیازهای اجتماعی و انگیزش • زیرساخت‌ها 		
			دینفعان کلیدی	نهاد‌های ذیربط	<ul style="list-style-type: none"> • دولت (وزارت ورزش و جوانان، دفتر توسعه ورزش‌های پایه و استعدادیابی) • کمیته ملی المپیک • فدراسیون‌ها (هیئت‌ها، باشگاه‌ها، مربیان) • آموزش و پرورش (مدارس ورزش، معلمان ورزش) • بخش خصوصی (کانون‌های استعدادیابی و مراکز ژنتیک) • وزارت علوم تحقیقات و فناوری (دانشگاه‌ها، دانشکده‌های تربیت‌بدنی) • رسانه‌های گروهی • خانواده

در مرحله کدگذاری گزینشی یا انتخابی شکل‌گیری و پیوند هر دسته‌بندی با سایر گروه‌ها تشریح می‌شود. در این مرحله محقق بیشتر در نقش نویسنده ظاهر شد که بر اساس مقولات، نوشته‌های کدگذاری، یادداشت‌های نظری، شبکه‌ها و دیگرام‌ها عمل نمود. در نهایت با یافتن رابطه‌هایی بین مقوله‌های به‌دست‌آمده، الگوی نظری زیر شامل، فرآیند الگوی استعدادیابی، مدیریت الگو، عوامل مؤثر محیطی و دینفعان کلیدی، با در نظر گرفتن مقولات و نوشته‌های کدگذاری و نظرات خبرگان و تأکیدات مصاحبه‌شوندگان و نظر محققین تدوین شد. پس از تدوین مدل برای افزایش اعتبار آن، مدل نهایی در اختیار خبرگانی قرار گرفت که هم با استعدادیابی ورزشی آشنایی داشتند و هم روش

کیفی را می‌شناختند. از این خبرگان خواسته شد تا نظرهای خود در مورد فرایند تدوین و مدل نهایی را ارائه دهند. بیشتر آن‌ها مدل را تأیید کردند و بعضی از آن‌ها نظرهای اصلاحی داشتند که در فرایندی رفت‌وبرگشت، اصلاحات اعمال و نظر نهایی آن‌ها دریافت شد (شکل ۱).

شکل ۱- الگوی جامع استعدادیابی ورزش قهرمانی ایران

الگوی نظری ارائه شده، از چهار بخش تشکیل شد که به ترتیب شامل فرآیند استعدادیابی، ذینفعان کلیدی، مدیریت الگو و در نهایت عوامل مؤثر محیطی قرار دارد. در مرکز این الگو، فرآیند کلی استعدادیابی ارائه شده است که بعد از رفع چالش‌های درونی و بیرونی، با ورود کودکان آغاز می‌شود. بعد از کشف و شناسایی مستعدین، در مدارس ورزش و باشگاه‌ها جذب، توسعه و پرورش داده می‌شوند و به نخبگی می‌رسند. در این فرآیند بازخوردهای درونی و بیرونی لحاظ شده و از کجروی‌ها

جلوگیری می‌شود. در این الگو برای پساچه‌رمانی ورزشکاران برنامه‌ریزی شده است. نقش ذینفعان کلیدی در این فرآیند بسیار مهم است. ارگان‌های ذینفعی که دور فرآیند استعدادیابی را احاطه کرده‌اند، با مدیریت صحیح و متأثر از عوامل محیطی این فرآیند را پیش خواهند برد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان داد برای مدیریت کردن استعدادیابی ورزش قهرمانی کشور، نخست باید فرآیندی برای استعدادیابی وجود داشته باشد. در الگوی اشاره شده فرآیند استعدادیابی به‌عنوان عواملی که به صورت مستقیم بر پدیده اصلی تأثیر می‌گذارد مشتمل بر پنج مقوله به دست آمد شامل پیش‌درآمدها (چالش‌های درونی و بیرونی)، ورودی (کودکان هشت تا ۱۶ سال)، فرآیند (کشف و غربالگری، شناسایی و استعدادگزینی، جذب و هدایت، استعدادپروری و نخبگی)، خروجی (قهرمانی و پساچه‌رمانی) و بازخورد (درونی و بیرونی) بود. این یافته‌ها با نتایج تحقیق بنار (۲۰۱۷) که به تدوین نظام مدیریت فرآیند استعدادیابی تا بازنشستگی ورزشکاران در استان گیلان پرداخته بود همسو است. بنار بیان داشت مدیریت استعداد دارای ابعاد کلی نظام کشف و جذب استعداد ورزشکاران، نظام توسعه و پرورش استعداد ورزشکاران، نظام ارزیابی و تطبیق استعداد ورزشکاران و نظام نگهداشت و جبران خدمات استعداد ورزشکاران است. فرآیند کشف و جذب ورزشکاران در سیستم‌های مدیریت استعداد ورزشی شامل مجاری استعدادیابی، پست‌های نیازمند جذب نیروی مستعد، شاخص‌های شناسایی و ارزیابی استعداد، ارزیابی و انتخاب در شرایط برابری استعداد ورزشی و عوامل اثرگذار بر فرآیند کشف و جذب است. همچنین بخشی از این یافته‌ها با الگوی سبرا و سدلاژک^۱ (۲۰۱۲) همخوانی دارد. در ادامه مرحله فرآیند استعدادیابی و با توجه به یافته‌های پژوهشی و پیشینه استعدادیابی و انجام مصاحبه از صاحب‌نظران و متخصصین امر باید گفت فرآیند کشف و تربیت استعدادها امری علمی و محتاج به پیش‌درآمدهایی است که از مهمترین آن‌ها می‌توان به سیاست‌گذاری و حمایت دولت، ایجاد و برقراری تعامل و همکاری ذینفعان، توسعه منابع انسانی متخصص استعدادیابی، ایجاد ارتباط مناسب بین ذینفعان علی‌الخصوص مراکز آموزشی و تحقیقاتی و به طور مشخص دانشگاه‌ها با مراکز اجرایی، تقویت و تأسیس پایگاه‌ها و مراکز تخصصی استعدادیابی خصوصی و دولتی در سطح کشور، توسعه مدارس ورزش از ابتدایی تا هنرستان، ایجاد کمیته استعدادیابی در فدراسیون‌ها و آموزش‌وپرورش، توسعه و ترویج ورزش همگانی، توانمندسازی ذینفعان، ایجاد احساس نیاز به استعدادیابی (بازسازی)، سازمان‌دهی ذینفعان، توسعه امکانات و زیرساخت‌ها، حمایت از بخش خصوصی و رفع موانع، تسهیل در دستورالعمل‌های سازمانی، فرهنگ‌سازی و آگاهی‌رسانی، تهیه و توزیع نرم‌افزارهای استاندارد

1. Sebera & Sedláček

استعدادیابی، برگزاری کارگاه‌های آموزشی و دانش‌افزایی، ایجاد بانک اطلاعات ویژه استعدادیابی، ورزشکاران و مربیان و مهم‌تر از همه فراهم آوردن زمینه‌های ورود و حضور اقشار جامعه اشاره کرد که در این امر می‌تواند شروعی قدرتمند و پرتوان در بخش استعدادیابی باشد. از مشکلات موجود فرایند استعدادیابی که در حال حاضر در ایران اتفاق می‌افتد عدم شناسایی صحیح و جذب و هدایت مستعدین شناسایی‌شده به شکل صحیح و علمی جهت ادامه مسیر می‌باشد. این مهم از طریق باشگاه‌ها، هیئت‌های ورزشی هر رشته و مدارس ورزش قابل انجام است. تحقیقات حاکی از آن است که باشگاه‌های ورزشی نقشی اساسی در فرایند شناسایی و پرورش استعدادها ایفا می‌کنند. باشگاه‌ها می‌توانند فرصت‌های بسیاری برای شرکت در ورزش فراهم کنند. در این زمینه، توجه به مواردی مانند مشخص شدن نقش و راهبرد و سیاست باشگاه‌ها در فرایند شناسایی و پرورش استعداد، تأمین منابع مالی، و ارتباط مناسب بین باشگاه، والدین، مدارس، هیئت‌ها و فدراسیون‌ها، نظام رقابت و سایر سازمان‌های مربوط حائز اهمیت است (خسروی زاده و خسروی زاده، ۲۰۱۵). معمولاً استعدادیابی در باشگاه‌های ورزشی در کشورهایی مانند چین، استرالیا و امریکا در قالب توسعه ورزش در سطوح پایه بروز می‌یابد و در این کشورها باشگاه‌ها پشتیبانی مطمئن برای ورزش قهرمانی محسوب می‌شوند. اگر این باشگاه‌ها به لحاظ مالی، منابع انسانی، امکانات و تجهیزات غنی‌تر باشند، بدیهی است که استعدادیابی نیز در آن‌ها بهتر و مؤثرتر انجام خواهد شد. مثلاً در استرالیا باشگاه‌ها برای توسعه سطوح پایه ورزش، تحت حمایت و تشویق مراجع دولتی ورزشی قرار می‌گیرند (کراسیشچیکو، ۲۰۱۱). همچنین آموزش و پرورش نقش تعیین‌کننده‌ای در توسعه سلامت دانش‌آموزان، آموزش مهارت‌های حرکتی بنیادی و مهارت‌های ورزشی توسط معلمان واجد شرایط دارد. بر این اساس، مدارس باید بخش کلیدی در شناسایی و پرورش استعداد باشند. در این خصوص، علاوه بر مدارس عمومی که در تمام کشورهای جهان به امر تعلیمات همه‌جانبه می‌پردازند، مدارس ویژه‌ای نیز هستند که در پاسخ به نیاز جامعه به پرورش و شکوفایی استعدادها تشکیل شده‌اند. برای مثال، مدرسه «گرونوبل»^۲ در فرانسه را می‌توان نام برد که در آن نیمی از روز به دروس و نیمی دیگر به ورزشی اختصاص دارد. شرط پذیرش در این مدرسه داشتن معدل خوب در دروس عمومی و مهارت و استعداد تأییدشده در یکی از رشته‌های ورزشی است. با استمرار کار این مدرسه، قهرمانانی در سطح جهان در رشته‌های دوومیدانی، شنا، فوتبال، والیبال و اسکی از آن برخاستند (دوستداری و همکاران، ۲۰۱۵).

-
1. Krasilshchikov
 2. Grenoble

مقوله دوم به دست آمده از تحقیقات و نظر متخصصین، مقوله ذینفعان کلیدی در الگوی استعدادیابی ورزش قهرمانی کشور است. مقوله‌ای که از اهمیت بالایی برخوردار است. این ذینفعان هستند که فرآیند استعدادیابی را اجرایی می‌کنند. در اکثر مدل‌های ارائه شده در کشورهای پیشرو در ورزش، نقش ذینفعان پررنگ دیده شده و آموزش و پرورش و مدارس ورزش نقش مهمی را در این الگوها به خود اختصاص داده‌اند. یک روش پایدار استعدادیابی نیازمند آن است که همه ذینفعان کلیدی در کار مشارکت داشته باشند. البته اگر دستیابی به موفقیت بلندمدت در ورزش مدنظر باشد. در شناسایی و پرورش استعدادها باید افرادی حضور داشته باشند که مشارکت آن‌ها باعث ارزیابی دقیق برنامه‌های شناسایی و پرورش استعداد و موفقیت در سطوح محلی، ملی و بین‌المللی شود. نکته مهم این است که با ذینفعان کلیدی هماهنگی و ارتباط کاری نزدیکی برقرار شود (قاسم‌زاده و همکاران، ۲۰۱۳). با توجه به یافته‌های پژوهش، از جمله ذینفعان کلیدی که در فرآیند استعدادیابی به نوبه خود به‌طور مستقیم و غیرمستقیم دخیل هستند می‌توان به دولت، وزارت ورزش و جوانان و زیرمجموعه آن یعنی ادارات ورزش و جوانان استانی و شهرستان و همچنین دفاتر توسعه ورزش‌های پایه و استعدادیابی، وزارت آموزش و پرورش و زیرمجموعه آن شامل مدارس ورزش و معلمین ورزش، فدراسیون‌ها، هیئت‌ها و باشگاه‌ها، کمیته ملی المپیک، دانشگاه‌ها، بخش خصوصی، رسانه، والدین و ورزشکاران اشاره کرد. به طور مثال بخش خصوصی در کشف و شناسایی مستعدین از طریق کانون‌ها و آزمایشگاه‌های استعدادیابی و همچنین هدایت و استعدادپروری از طریق تأسیس مدارس ورزش غیردولتی می‌تواند در حوزه استعدادیابی فعالیت کنند. همچنین باشگاه‌ها می‌توانند بخشی از این فرآیند را در دست گرفته و کمک‌حال ارگان‌های دولتی باشند. فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی در بخش برگزاری مسابقات و جشنواره‌ها در سطوح و سنین مختلف با توجه به آمایش سرزمین می‌توانند در بخش استعدادگزینی و نخبه‌یابی که بخش زیادی از فرآیند استعدادیابی است کمک شایانی انجام دهند. الگوی استعدادیابی چین، استرالیا و کانادا دارای سیستم‌های استعدادیابی مبتنی بر شخص می‌باشند و در کشورهای آلمان شرقی سابق و اتحاد شوروی نیز استعدادیابی سیستماتیک انجام می‌شده است. آموزش و پرورش اصلی‌ترین نهاد مجری استعدادیابی در این کشورها است (برگکمپ و همکاران، ۲۰۱۸). سهم آموزش و پرورش به‌عنوان یکی از ذینفعان کلیدی در فرآیند استعدادیابی مشهود است. سلسله‌مراتبی از مدارس ورزش برای پرورش ورزشکار وجود دارد و نقش عمده‌ای ایفا می‌کنند. باشگاه‌های ورزشی یکی دیگر از مراکز پرورش ورزشکار به حساب می‌آیند. در راهبردهای اکثر کشورهای مورد مطالعه، برنامه‌های لازم برای توسعه باشگاه‌های ورزشی و توسعه و ارتقاء مربیان وجود

دارد. این امر موجب توسعه کمی و کیفی مربیان ورزش در این کشورها شده است که می‌توان از آن‌ها الگو گرفت.

در الگوی نهایی این پژوهش، یکی دیگر از مقوله‌های اصلی، مقوله مدیریت الگو است که شامل چهار مقوله فرعی که عبارت‌اند از برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی، نظارت و ارزیابی و تأمین منابع است. هر یک از این مقولات فرعی به‌طور مستقیم بر فرآیند استعدادیابی اثرگذار بوده و مسیر استعدادیابی را هموار و مدیریت می‌کنند. در بخش برنامه‌ریزی که خود شامل مقولاتی چون برنامه‌ریزی عملیاتی و بلندمدت است، می‌توان به کدهای بازی که از مبانی نظری و تحقیقات پیشین به‌دست آمده است مانند اجرای برنامه نظام‌مند استعدادیابی، مستمر بودن و پیوستگی برنامه، تطبیق الگوی استعدادیابی با برنامه توسعه، اجرایی کردن نظام جامع ورزش کشور اشاره کرد. مقوله سازمان‌دهی الگوی استعدادیابی شامل ساختار سازمانی، تقسیم کار و وظایف و همچنین نقش هر یک از ذینفعان کلیدی را نشان می‌دهد. به طور نمونه، در این راستا مشارکت کنندگان و مبانی نظری برخی وظایف ذینفعان را چنین بیان داشتند که وظیفه باشگاه‌ها در امر جذب و پرورش، وظیفه مدارس ورزش در امر شناسایی، جذب و آموزش، وظیفه حمایتی والدین (مالی، انگیزشی، ...)، وظیفه نظارتی دفتر توسعه ورزش‌های پایه و استعدادیابی، وظیفه هیئت‌ها در برگزاری مسابقات و جشنواره‌های ورزشی، وظیفه آموزش و پرورش در امر آموزش مهارت‌های بنیادی و وظیفه فدراسیون‌ها در توسعه، نخبگی و قهرمانی. در مقوله نظارت و ارزیابی الگو، باید به این نکته توجه داشت نظارت و کنترل مستمر بر برنامه به منظور افزایش سطح استفاده بهینه از امکانات و منابع، در جهت دستیابی به هدف‌ها و شیوه‌ای اقتصادی توأم با کارایی و اثربخش می‌تواند بازخوردهای لازم را درباره نقاط قوت و ضعف برنامه ارائه دهد. لذا از دیگر وظایف مدیریت الگو که در مدل نهایی به عنوان مقوله فرعی به دست آمد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و یکی از نقاط ضعف در ایران کمبود یا حتی می‌توان گفت نبود نظارت دقیق و علمی و اجرایی دانست که این خود اهمیت این مقوله را در مدیریت الگو استعدادیابی دوچندان می‌کند. از جمله کدهای باز مقوله نظارت و ارزیابی که از طریق این پژوهش به دست آمد می‌توان به نظارت مردمی، دفتر توسعه ورزش‌های پایه و استعدادیابی به عنوان ناظر طرح، نظارت آموزش و پرورش بر میزان پیشرفت سالیانه ورزش مدارس، نظارت هیئت‌ها بر عملکرد و خروجی باشگاه‌ها، نظارت فدراسیون‌ها بر عملکرد و خروجی هیئت‌ها، نظارت وزارت ورزش بر ارگان‌های ذی‌ربط و ذینفعان اشاره کرد. مقوله اصلی تأمین منابع از دو مقوله فرعی تأمین منابع مالی و انسانی تشکیل که خود از حمایت مالی، تخصیص بودجه، تأمین منابع مالی و همچنین جذب و پرورش متخصصین، بهره‌وری از منابع انسانی و توانمندسازی نیروی انسانی موجود تشکیل شده است. استفاده از معلمان ورزش در مدارس، پرورش نیروی متخصص استعدادیاب، کثرت

جمعیت مستعد نمونه‌ای از مقوله تأمین منابع انسانی است. حمایت مالی دولت و خانواده، جذب حامیان مالی و سرمایه‌گذار، عدم تناسب بودجه نیز جز مقوله تأمین منابع مالی در مدیریت الگوی استعدادیابی به دست آمد.

در پایان، مقوله نهایی الگوی مدیریت استعدادیابی که بیشترین تأثیر را در فرآیند استعدادیابی دارد عوامل مؤثر محیطی است که موقعیت جغرافیایی، شرایط اقتصادی، ویژگی‌های فردی، ورزش همگانی، سیاست‌گذاری، تکنولوژی، تحقیق و توسعه، فرهنگ، نیازهای اجتماعی و انگیزش، زیرساخت‌ها از جمله مقوله‌های فرعی به‌دست‌آمده از یافته‌های پژوهش حاضر است که هر یک به‌نوبه خود تأثیر بسزایی در مدیریت الگوی استعدادیابی دارند. تحقیق اسدی و همکاران (۲۰۱۷) موانع استعدادیابی کشور را در هفت فاکتور دسته‌بندی کردند. به ترتیب اولویت موانع انسانی، موانع مالی، موانع حمایتی و پشتیبانی، موانع مدیریتی، موانع زیربنایی، موانع فرآیندی و موانع علمی و پژوهشی به دست آوردند که برخی از عوامل آن با یافته‌های تحقیق حاضر همسو هستند. واسطه‌گری و فساد در ورزش قهرمانی، برتری روابط بر ضوابط در کشور، عدم ثبات مدیریت، عدم مدیریت یکپارچه در استعدادیابی، سیاست‌گذاری دولت، موازی کاری ذینفعان، محدودیت‌های حجاب بانوان، عدم توانمندی مدیران بالادستی، عدم وجود نظام جامع مربیان و ورزشکاران، کمبود ساعت درس تربیت‌بدنی در مدارس، ضعف اقتصادی و معیشتی خانواده‌های دارای استعداد، برتری فرهنگ رشد جهشی و ناپایدار به جای رشد گام‌به‌گام و پایدار در بین مدیران تازه‌کار، تبعیض در برخی رشته‌های ورزشی، عدم سرمایه‌گذاری در استعدادیابی و ورزش، اهمیت ندادن به ورزش‌های پایه، عدم تعامل مشارکت برخی ارگان‌های ذی‌ربط در این حوزه نمونه‌ای از کدهای باز به‌دست‌آمده از مصاحبه‌ها و مبانی نظری و پیشینه استعدادیابی است.

همان‌طور که در الگوی نهایی پژوهش نشان داده‌شده است عوامل محیطی بر مدیریت الگو تأثیر می‌گذارد. این مدیریت الگو است که با استفاده از ذینفعان کلیدی، فرآیند استعدادیابی را به سرانجام رسانده و مسیر استعدادیابی کشور از طریق مقوله‌های ارائه‌شده در الگو با مدیریت صحیح به نتیجه خواهد رسید. لذا با توجه به یافته‌های پژوهش می‌توان پیشنهادات زیر را جهت بهبود مدیریت فرآیند استعدادیابی ارائه داد؛ زمینه‌های فعال سازی تربیت‌بدنی وزارت آموزش و پرورش در امر استعدادیابی فراهم و در تعامل مستمر با سازمان‌های ورزشی زمینه‌های غربالگری ملی در امر استعدادیابی به وجود آید. منابع انسانی و تجهیزاتی مراکز استعدادیابی استان‌ها توسعه‌یافته و همچنین نقش تربیت‌بدنی استان‌ها در امر استعدادیابی مشخص و بارز گردد. استعدادیابی به عنوان یکی از اولویت‌های تحقیقی در نظام ورزش کشور به‌ویژه ورزش قهرمانی کشور منظور و مورد حمایت جدی قرار گیرد و نظام تحقیق و توسعه استعدادیابی طراحی شود. نظام استعدادیابی کشور تعریف گردد و با تقسیم کار ملی، وظایف سازمان‌ها و ارگان‌های کشور اعم از استان‌ها، باشگاه‌ها، فدراسیون‌ها و نهادهای ورزشی کشور

تعیین گردد. با توجه به تعداد بالای مدال‌های المپیک در بخش بانوان، امر استعدادیابی ملی ویژه دختران به منظور تقویت ورزش قهرمانی بانوان کشور در سرلوحه برنامه‌های ورزش قهرمانی منظور شود. وزارت ورزش نسبت به مستندسازی اطلاعات مرتبط با استعدادهای ورزشی و ورزشکاران نخبه ملی اقدام نماید و با راه‌اندازی بانک اطلاعاتی استعدادهای ورزش قهرمانی مسیر رشد استعدادها را تا قله‌های قهرمانی مشخص و دنبال نماید. زمینه‌های فعال‌سازی بخش خصوصی در امر استعدادیابی فراهم گردد. به ویژه با حمایت دولت از باشگاه‌های خصوصی فعال در امر استعدادیابی و پرورش استعدادها، سرمایه‌گذاری لازم را در پشتیبانی از ورزش قهرمانی کشور به عمل آورد. غربالگری ملی استعدادهای ورزشی کشور از پایین‌ترین سطح تقسیمات کشور یعنی روستاها، بخش‌ها، شهرستان‌ها و مراکز استان‌ها صورت گیرد، هرچند همزمان با این طرح، راه‌اندازی مراکز حرفه‌ای پرورش استعدادها به عنوان رویکرد گلخانه‌ای نیز پیشنهاد می‌شود. طرح قطب‌بندی ورزشی استان‌ها با توجه به ترکیب فرهنگی، ورزشی و جغرافیایی با رعایت اصل آمایش ورزش قهرمانی کشور اجرا گردد. افزایش تعامل بین مراکز علمی، پژوهشی و دانشگاهی با دستگاه‌های اجرایی ورزش کشور در سطوح ملی و استانی و اجرای برنامه‌های ارزیابی تداومی ویژه استعدادیابی ورزش کشور راه‌اندازی شود. با برنامه‌ریزی دقیق، سازمان‌دهی ذینفعان کلیدی با نظارت دقیق و مستمر با استفاده از منابع انسانی و مالی، مسیر استعدادیابی سیستماتیک را هموار کنیم. توسعه مدارس ورزش از دوره ابتدایی تا سطوح عالی به صورت مستمر در بخش دولتی و خصوصی از مهمترین گزینه‌ها و راهکارهای گسترش و توسعه استعدادیابی در ایران است و با حمایت دولت، آموزش و پرورش و بخش خصوصی این مهم به سرانجام برسد. قبل از انجام این پژوهش، اکثر تحقیقات انجام‌شده در ایران به شاخص‌های استعدادیابی در رشته‌های مختلف ورزشی پرداخته‌اند و برخی از محققین الگوهایی ارائه داده‌اند؛ اما به چگونگی مدیریت استعدادیابی ورزش و همچنین ویژگی‌های ساختاری و سیستمی مدیریت منابع انسانی ورزش و نقش ذینفعان کلیدی و همچنین عوامل تاثیرگذار بر آن توجهی نداشته‌اند. لذا وجه تمایز تحقیق حاضر با تحقیقات انجام‌شده در این است که الگوی جامع استعدادیابی برای ورزش قهرمانی ایران ارائه داده است و ابتدا گام‌های استعدادیابی، ذینفعان کلیدی و سپس عوامل تاثیرگذار بر فرآیند استعدادیابی را تعیین و وظایف و نقش ذینفعان را سازمان‌دهی و در یک الگوی جامع ارائه داده است.

تشکر و قدردانی

نویسندگان مقاله، بدین وسیله مراتب تشکر و قدردانی خود را از مشارکت کنندگان در این تحقیق که با وجود مشغله کاری فراوان ما را یاری کردند، ابراز می نمایند.

منابع

1. Abbott, A., Button, C., Pepping, G.J., Collins, D. (2005). Unnatural selection: Talent identification and development in sport. *Nonlinear dynamics, psychology, and life sciences*, 9(1), 61-88.
2. Abdi, H., Sajjadi, S.N. (2009). Comparison of continental results and medals in the Summer Olympics (2004-1896). *Olympics Quarterly*, 17 (1) (451th), 93-81. (Persian).
3. AghaAli Nejad, H. (2000). Sport Talent. *A Paper presented at the First International Congress of Physical Education and Sport Sciences of Female Students*. Tehran. 47-48. (Persian).
4. Ahmadiatababai, R., Mohammadrezaie, B. (2015). *Talent Identification Achievements*. The Office of Detection and Development of Championship and Professional Sports. (Persian).
5. AliyanAtaabadi, H., Heydarian, M. (2009). *Talent and talent; methods of discovery and prosperity of talents*. Tehran: Omid Majd Publications. (Persian).
6. Asadi N, Goodarzi M, Sajjadi S.N, Ali DostQahfarhi I. (2018). Examining barriers of talent identification in Iranian sport. *New Approaches to Sport Management*, 5 (18), 23-32. (Persian).
7. Barforoosh, A. (2009). The content analysis of sports publications in winter of 2009. Office of Media Development Studies, Deputy Director of Press and Information Affairs, Ministry of Culture and Islamic Guidance. (Persian)
8. Benar, N. (2015). Design of a system for the managing of talent identification process until athlete's retirement in Guilan province. Youth and Sports Administration, Guilan Province. 19-26. (Persian).
9. Bergkamp, T.L, Niessen, A.S.M, den Hartigh, R.J, Frencken, W.G, Meijer, R.R. (2018). Comment on: "Talent Identification in Sport: A Systematic Review". *Sports Medicine*, 48(6), 1517-1519.
10. Bompa, T. (1985). *Talent identification*. Sport Science Periodical on Research and Technology in Sport. GN1, Ottawa: Coaching Association of Canada.
11. Brown, J. (2011). *Exercise Exercise: How to Identify and Grow Out Prominent Athletes*. Translation by Saeed Arsham and Elham Radnia, 1st ed. Tehran: Science and Motion. (Persian).
12. Danaifard, H., Emami, M. (2007). The strategies of qualitative research, thinking on grounded theories. *Management Thought*. 1 (2), 97-69. (In Persian).
13. Digel, H. (2002). Organization of High-performance Athletics in Selected Countries: Final Report for the International Athletics Foundation. University of Tubingen.
14. Doostdari, S., AshrafGanjavi, F., Soheili, B. (2015). Studying the problems of football scouting. *Sports Management Journal*, 7 (4), 621-635. (Persian)

15. Ghasemzadeh Mirkolaee, E., Razavi, S.M.H., Amirnejad, S. (2013). A mini-review of track and field's talent-identification models in Iran and some designated countries. *Annals of Applied Sport Science*, 1(3), 17-28.
16. Hadavi, F. (2011). The necessity of utilization talent identification process of developed countries in the country's sports. *The First National Conference on Sport's Talent Identification. Tehran*. 46-48.
17. Hirose, N., Fukubayashi, T. (2008). Possible predictor of talent identification in professional soccer players. *Sports Science Research*, 5, 1-9.
18. Hoare, D.G, Warr, C.R. (2000). Talent identification and women's soccer: an Australian experience. *Journal of sports sciences*, 18(9), 751-758
19. Hosseini, S.h, Hamidi, M., GhorbanianRajabi A, Sajjadi SN. (2013). Identify the strengths. Weaknesses, opportunities and threats of talent identification in Iranian championship sport and its bottlenecks and challenges. *Sports Management Quarterly*, 17, 29-54. (Persian).
20. Khosravi Zade, E., Khosravi Zadeh A. (2015). *Talent Identification in Sports*. 1st ed. Tehran. Samt's publishing. (Persian)
21. Krasilshchikov, O. (2011). Talent Recognition and Development: Elaborating on a Principle Model. *International Journal of Developmental Sport Management*, 1(1), 1-11
22. Man, N. (1996). *Principles of Psychology*. Translation by Mahmoud Saatchi, 12th ed. Tehran: Agah's publishing. (Persian).
23. Peltola, E. (1992). Talent Identification. *New Studies in Athletics*. 7(3): 7-12.
24. The Organization of Physical Education I.R.I. (2005). National Center for Exercise Management and Development. Detailed Studies on the Development of Championship Sports. 1st ed, Sib's publishing. (Persian)
25. Reilly, T., Gilbourne, D. (2003). Science and football: a review of applied research in the football codes. *Journal of sports sciences*, 21(9), 693-705.
26. RezaeiSufi, M., Shabani, A. (2018). Analysis of the national championship by SWOT method. Management and development of sports, 6 (1), 87-103. (Persian).
27. Sebera, M., & Sedlacek, J. (2012). *Analyze of sport talent selection systems*. Publicatio LII/I, 13.
28. Wolstencroft, E. (2002). *Talent identification and development: An academic review*. Edinburgh: Sport Scotland.

ارجاع دهی

کلانی، امین؛ الهی، علیرضا؛ سجادی، سیدنصرالله؛ زارعیان، حسین. (۱۳۹۹).
تدوین الگوی جامع استعدادیابی در ورزش قهرمانی ایران. پژوهش در ورزش تربیتی،
۸(۲۰): ۳۳-۵۰. شناسه دیجیتال: 10.22089/res.2019.6547.1559

Kalani, A; Elahi, A. R; Sajjadi, N; Zareian, H. (2020). Developing a
Comprehensive Model of Identify Talent in Iranian Championship Sport.
Research on Educational Sport, 8(20): 33-50. (Persian).
DOI: 10.22089/res.2019.6547.1559

Developing a Comprehensive Model of Identify Talent in Iranian Championship Sport

A. Kalani¹, A.R. Elahi², N. Sajjadi³, H. Zareian⁴

1. Ph.D. student of Sport Management, Sport Science Research Institute, Tehran, Iran.
2. Associate Professor of Sport Management, Faculty of physical education and sport sciences. University of Khwarizmi, Tehran, Iran. (Corresponding Author)
3. Professor of Sport Management, Faculty of physical education and sport sciences. University of Tehran, Tehran, Iran.
4. Assistant Professor of Sport Management, Sport Science Research Institute, Tehran, Iran.

Received: 2018/10/21

Accepted: 2019/01/29

Abstract

The purpose of this study was to provide a comprehensive model for talent identification in Iranian championship sport. Considering the exploratory nature of the subject, the method of qualitative research and the theorizing approach based on the data was used. First, through the initial studies and the systematic review of related resources, the introductory inventory of effective signs was identified. In the following, 23 semi-structured interviews with well-known experts were conducted on purposeful and snowball method. The interviews continued to reach theoretical saturation. The open coding results indicated that 296 primary marks and 38 final figures were extracted. In the axial coding, the final marks were classified in 12 concepts and 4 main categories. Finally, the identified categories derived from selective coding include, respectively, the talent identification process, model management, environmental factors and key stakeholders. The theoretical model derived from the findings of this study can help managers and policy makers of championship sport to use the appropriate stakeholders and determine the role for each trusted organization to address the interfering factors and accelerate the development of talent identification in championship sports.

Key words: Key Stakeholders, Environmental Factors, Talent Management, Grounded Theory, Championship Sports.

1. Email: amin1362k@gmail.com

2. Email: alirezaelahi@yahoo.com

3. Email: sn.sajjadi@gmail.com

4. Email: zareian.h@gmail.com